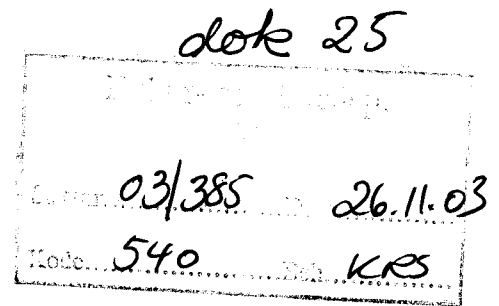

DEN NORSKE KIRKE

Sandar prosti

Det kongelige kirke- og kulturdepartement
Postboks 8030 Dep
0030 Oslo

Vår ref.
Arkiv

Deres ref.

Sted/dato Sandefjord 25. nov. 2003

HØRING FRA PROSTEN I SANDAR: TJENESTEORDNING FOR PROSTER OG MENIGHETSPRESTER

Jeg er glad for at forslaget til tjenesteordninger er kommet. Både Kirkeloven og den begynnende nyorganisering av prestedtjenesten krever en ny gjennomtenkning av tjenesteordningene.

Selv om revisjonen av Tjenesteordningen for prester ikke har fått den forberedelse i tid og i prosess som forslaget til Tjenesteordning for proster, er det nødvendig at de to tjenesteordningene sees i sammenheng med hverandre og beskriver den samme virkeligheten.

Uttalelsen min får et generelt avsnitt før jeg tar opp enkelte detaljer.

GENERELT

Jeg støtter forslagene intensjon om at tjenesteordningene skal være så vide at de gir rom for mange modeller for organisering av preste- og prostetjeneste lokalt.

Så langt jeg kan se, legitimerer disse forslagene forsøkene med alternativ organisering av prestedtjenesten som bla videreføres i Sandar prosti.

Samtidig så legitimerer forslagene en mer tradisjonell måte å organisere prestedtjenesten på. Jeg synes det er saksvarende når representanter for departementet beskriver forslagene til tjenesteordninger som "konfeksjon" (de skal passe til alle), en "konfeksjon" som skal følges opp av lokale "skreddersydde" tilpasninger.

At forslagene forutsetter at en i bispedømme og prostiene er nødt til å reflektere over den mest tjenlige organisering og ledelse av prestedtjenesten på de forskjellige steder, viser bare at forslagene til tjenesteordninger legger til rette for en dynamisk og fleksibel bruk av preste- og prosteressursene i møte med de veldig forskjellige utfordringene i Den norske kirke.

DETALJER

1. PROSTER

Til § 2: Ut fra tanken om den lokale menighets primat i Den norske kirke, kan jeg tenke med et tillegg slik at paragrafen lyder: Prosten er forpliktet på de mål og strategier som er fastsatt for virksomheten i den norske kirke, i vedkommende bispedømme og i prostiets menigheter....

§ 5: a. Jeg ser verdien i den gjeldende ordnings § 2.

Det fører til nytt forslag om tillegg i § 5 1.ledd slik:....rådene virksomhet og bistår de kirkelige organer med faglig veiledning, råd og støtte.

- b. Jeg ber om at Departementet finner grunnlag for å gi prosten uten særskilt bemyndigelse rett til å møte i Fellestrådet også der han/hun ikke er medlem av det.
- c. Den gamle § 2's formuleringer om ansvar for det åndelig fellesskapet forslås overført til den nye tjenesteordningen i § 5 siste ledd.
Slik: Prosten skal holde seg godt orientert om de kirkelige ansattes arbeidsforhold og arbeide for et godt åndelig fellesskap mellom de kirkelige ansatte i prostiet.

§ 6 f) og g) og h)

Jeg har litt problemer med formuleringene både i gjeldende tjenesteordning og i forslaget til ny.

Jeg forstår det sli kat vigsling/ordinasjon er dekket i § 6 f. Dermed kan § 6 g sløyfes og så innsettes en rekke medarbeidere, vigslet eller ikke i tråd med § 6 h.

2. MENIGHETSPRESTER

Innledende forstår jeg den forvirring som oppstår i møte med begreper som "tjenestedistrikt", (et distrikt om kan være prostiet eller deler av prostiet), samtidig som en opprettholder prestegjeld, arbeidsområder - og selvfølgelig menigheter.

Jeg tror jeg ser logikken, men forutser samtidig et klargjørende rundskriv fra departementet.

Jeg ser samtidig at dette forslaget til tjenesteordning både er en nødvendig tilpasning i forhold til tjenesteordning for proster samtidig som prestens primærtilknytning til en lokal menighet er en viktig forutsetning.

Med tanken om prosten som leder prestetjenesten i prostiet, ser jeg også for meg en videre refleksjon av forholdet prost-sokneprest-kapellan.

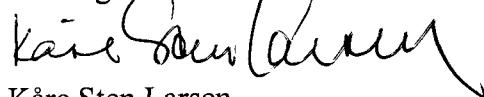
DETALJER

§ 7 2.ledd. Saken om instruksjonsmyndighet er klinkende klar, men det er mulig at bruk av ordet "instruere" kan virke litt provoserende i forhold til dem som presten samarbeider med.

Forslag: Finn et nytt ord uten at det går på bekostning av saken.

§ 19 Ved en dispensasjon fra boplikten, ser jeg med tilfredshet at Departementet forutsetter at presten allikevel forpliktes til som normalordning å bo i tjenestedistriktet. Her kunne tjenestedistriktet godt være definert som prostiet.

Vennlig hilsen

Kåre Sten Larsen

Prost

Kopi: Tunsberg biskop
Tunsberg stiftsstyre av PF